Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-li byl ob. představenstvem v N. předepsán poplatek z návěští za 6 měsíců ve výši 400 K. K jeho odvolání, vytýkajícímu, že dávka byla vyměřena příliš vysoko, snížilo ob. zastupitelstvo v N. usnesením z 31. října 1924 vzhledem k dnešním místním poměrům dávku o 30%. Další odvolání bylo nař. usnesením okr. výboru v Nitře zamítnuto, poněvadž postup vyměřujícího orgánu odpovídá předpisům pravidel.

Rozhoduje o stížnosti, musil si nss z moci úřední nejdříve položiti otázku, zdali nař. rozhodnutí bylo vydáno úřadem k tomu příslušným.

Podle odst. 2 § 7 pravidel o vybírání obecní dávky z návěští (plakátů) v obci N. ze 6. listopadu 1923, shodného s ustanovením odst. 2. § 44 zákona č. 329/1921, možno se z rozhodnutí obecního zastupitelstva odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu, jehož rozhodnutí jest konečné. — — —[1])

---

[1]) Další důvody jako při Boh. 5477 adm.

Č. 5479.

Obecní dávka z přepychových bytů: Od dávky nejsou osvobozeny místnosti, jichž se v domě továrního podniku užívá jako úředních a obývacích místností členů správní rady.

(Nález ze dne 13. března 1926 č. 5122).

Prejudikatura: Boh. 4539 adm.

Věc: Obec N. (adv. Dr. Jul. Eisner z Prahy) proti okresní správní komisi v Nejdku o obecní dávku z přepychových bytů.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost. Útraty se nepřisuzují.

Důvody: Obec N. vybírá dávku z přepychových bytů na základě pravidel, schválených zsv-em dne 8. listopadu 1922 a shodují se pravidla ta se vzornými pravidly, uvedenými ve vl. nař. z 27. dubna 1922 čís. 143 Sb.

Platebním rozkazem ze 13. června 1923 předepsala obec N. firmě .... dávku tu z místností nacházejících se v přízemí jejího domu. Žal. úřad, jenž postupem instancí ve věci rozhodl, předpis dávky té zrušil z důvodů, že jednak z obsahu stížnosti, jednak z úředního šetření zjistil, že ony místnosti nelze pokládati za byt, ježto držitel jich jako takových neužívá a místnosti ty nejsou třetím osobám pronajaty, z čehož nutno usuzovati, že místností těch používá se ať již trvale, nebo přechodně k účelům obchodním. Místnosti používané výlučně k účelům živnosti nebo povolání jsou osvobozeny od dávky dle ustanovení § 1. odst. d) pravidel; velikost a rozloha jejich nerozhoduje. Ani místnosti jen přechodně členy správní rady používané nepodléhají dávce, ježto jde jen o příležitostné a přechodné užívání jich k účelům obytným, o němž pravidla nemají předpisů.

O stížnosti uvážil nss takto: — — — —

Dle § 1 pravidel vybírá se dávka z přepychových bytů ze všech obytných místností, které jsou při kterémkoli bytě v obci nad nejvyšší míru v § 2 stanovenou. Dle § 1 odst. 3 lit. d) pravidel nepovažují se za místnosti obytné prostory, kterých se užívá výhradně k účelům živnosti nebo povolání. Z konstrukce § 1 pravidel vůbec, který právě obytné místnosti dávce podrobuje, z cit. ustanovení, kladoucího váhu na výhradné používání místností k účelům živnosti a povolání, z povahy jednotlivých druhů místností, příkladmo v něm uvedených, i z ustanovení o lázeňských domech, jež vlastní byt majitele domu z osvobození nevylučuje, nutno souditi, že za místnosti sloužící k účelům živnosti nebo povolání možno pokládati jen takové prostory, které přímo a bezprostředně slouží živn. podnikání nebo povolání a že místnosti, jež lze uvésti ve vztah k živn. podnikání jen nepřímo tím, že osoby, stojící v nějakém poměru vůči podniku, užívají jich k vlastním účelům obytným, nelze pokládati za provozovnu ani za její součást (Srov. nález Boh. 4539 adm.).

Na věci nic nemění okolnost, že bydlení to děje se snad v zájmu podniku, neboť i v tomto případě nejde o přímé a bezprostřední provozovny a části jejich, na něž cit. § 1 odst. 3 lit. d) myslí, nýbrž jen o místnosti sloužící k účelům obytným. Zda místnosti obývají se trvale, či jen přechodně, nebo zda se jich mimo to také k jiným účelům, než účelům obývacím užívá, nerozhoduje, ježto pravidla o dávce v té příčině nerozeznávají.

Zůstalo-li nepopřeno, že se místností sporných užívá i k účelům bytovým, a nelze-li jim, jak uvedeno, přiznati osvobození od dávky podle § 1 odst. 3 lit. d) pravidel o dávce, nutno je pokládati za byt podle 1. odst. § 1 pravidel dávce podrobený. — — — —

Č. 5480.

Policie zbrojní (Podk. Rus): Je vojenská puška, z níž byly závěry odstraněny, střelnou zbraní?

(Nález ze dne 13. března 1926 č. 5300).

Prejudikatura: Boh. 4798, 5085 adm. a j.

Věc: Theodor G. v Užhorodě proti civilní správě Podkarpatské Rusi v Užhorodě stran přestupku nedovoleného držení zbraně.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím potvrzen byl v postupu instancí rozsudek polic. ředitelství v Užhorodě z 1. srpna 1923, jímž byl st-l uznán vinným přestupkem § 19 župního statutu č. 2796 ex 1911, jehož se dopustil tím, že bez povolení úřadu měl ve svém držení 3 ruské pušky, které byly přepracovány jako podstavec ke stolu a odsouzen k trestu peněžité pokuty 100 Kč. Zároveň prohlášeny zabavené pušky za propadlé ve prospěch vojenského eráru.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss následovně:

Neprávem vytýká stížnost, že žal. úřad nebyl příslušným k rozhodování, nýbrž ministerstvo vnitra.